

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 405/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 355/14 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 790/15 од 19.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 355/14 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 790/15 од 19.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 355/14 од 30.09.2015. године, окривљени М.Ж. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом оштећена Н.Ж. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинско-првног захтева, док је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 790/15 од 19.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног М.Ж., адвоката М.П. и пресуда Трећег основног суда у Београду К 355/14 од 30.09.2015. године је потврђена.

Против наведене правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ж., адвокат М.П., због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од казне односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката М.П., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног М.Ж., адвокат М.П. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, због које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао које законске одредбе је суд повредио приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању, те да нижестепени судови нису на правилан начин ценили да ће се изреченом кривичном санкцијом, која се може негативно одразити пре свега на егзистенцију како окривљеног, тако и лица – детета које је по закону дужан да издржава, остварити сврха кажњавања, због чега га треба ослободити од казне, по налажењу Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., адвоката С.П., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.